

د ويانا ناسته او د ډيموکراتيک بدلون سراب؛ د ژغورنې يوازينی لاره د راشده خلافت تاسيس دی

د «د ويانا بهير» پنځمه ناسته د ځينو سياسي څېرو، مدني فعالانو او د حاکم نظام مخالفو پخوانيو نظامي چارواکو په کېدون د اتريش په پلازمېنه، ويانا کې وشوه. دا ناسته په داسې حال کې وشوه چې اسلامي نړۍ د خپل تاريخ په يوه تر ټولو تياره دوره کې ده او مسلمانان د ملي دولتونو په چوکاټ کې بنديان شوي دي. خو د سيکولر، ډيموکراتيک او قومي مفکورو پر بنسټ له حاکمو سره مخالفت او جنګېدل د اسلامي شريعت خلاف او د مسلمانانو ترمنځ د فتنې عامل دی. اسلام خپل حکومتي نظام د اسلامي عقيدې پر بنسټ جوړوي او ټول سياستونه، قوانين او سياسي او نظامي مبارزه بايد له هغې سرچينه واخلي. برعکس، د ويانا بهير د سيکولر او ملي پاله ارزښتونو پر بنسټ را منځ ته شوی چې نه يوازې غير شرعي دی، بلکې يوه ناکامه هم تجربه ده.

ډيموکراسي او جمهوريت پردي او د افغانستان د ټولنې د باورونو مخالف ارزښتونه دي. د افغانستان متدينو خلکو د اسلامي ارزښتونو د حاکميت لپاره ډېرې قربانۍ ورکړې دي. د غربي سياسي موډلونو پلي کول، نه يوازې دا چې له اسلام سره په ټکر کې دي، بلکې د افغانستان د خلکو د غوښتنو خلاف دي. د ويانا ناستې کېدونوال د اسلامي امت د وحدت او عزت لپاره د هڅو پر ځای، د داسې غربي جوړښتونو د رامنځته کولو په لټه کې دي چې په تېرو ۲۰ کلونو کې د فساد، جګړې او تفرقي لامل شوي وو.

اسلامي امت بايد د خپل عزت او اقتدار د بيا راژوندي کولو لپاره له غربي استعمار سره له هر ډول فکري، سياسي او نظامي تړاو څخه خلاص شي. څوک چې د غرب د ملاتړ لپاره زاری او تضرع کوي، څنگه امت ته عزت ورکولی شي؟ څنگه د افغانستان د خلکو په ژوند کې اساسي بدلون راوستلی شي؟ په داسې حال کې چې د افغانستان په اوسني وضعیت کې د ويانا بهير کېدونوالو فعاله او ښکارنده ونډه لرلي ده.

د يادولو ده چې د افغانستان د حکومت او د دغه حکومت د مخالفينو او موافقينو په کېدون ټول ښکېل اړخونه بايد پوه شي چې اسلامي امت د انحطاط په دغه دور کې ټولې غربي او شرقي نسخې تجربه کړې دي، خو ستونزه يې نه ده حل شوې؛ يوازې له يوه ناوړين څخه بل ته ور تېلوهل شوي دي. په حقيقت کې، افغانستان او ټوله اسلامي نړۍ د ملي دولتونو او سيکولر اتحادونو له لارې نه شي ژغورل کېدای، بلکې يوازې د اسلام په بيا راتګ، د راشده خلافت په تاسيس او د الله سبحانه و تعالی د دين په اظهار او اقامې سره ژغورل کېدای شي. ځکه چې د سياسي فلاح يوازينی لار له الله سبحانه و تعالی سره پر ميثاق د امت پابندي او د راشده خلافت تاسيس دی؛ چې يوازينی برخليک ټاکونکې قضيه او د اسلامي حکومتولۍ يوازينی موډل دی. له دې پرته بله هره لار د تېرو ناکامو تجربو تکرار او د سياسي سرابونو پيروي ده چې يوازينی پایله يې په دنيا کې ذلت او په اخرت کې زيان او خسران دی.

﴿الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَبِئَتُهُمْ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةُ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ (النساء: ۱۳۹)

ژباړه: «هغه کسان چې د مومنانو پر ځای له کافرانو سره دوستي کوي، ايا له کافرانو سره عزت او قدرت لټوي؟ په داسې حال کې چې ټول عزت او قدرت يوازې له الله سبحانه و تعالی سره دی.»

د حزب التحرير - ولایه افغانستان مطبوعاتي دفتر